

SOLRENNING

INNHALD:

LEIAR	s.2
KOMMUNIKÉ FRA DS TIL ALLE PARTIMEDLEMMER	s.5
SJØLKRIKK FRA DS PR UNGDOMSLEDER -	
DIREKTIVET	s.12
INTERVJU MED EN AV LEDERNE FOR	
OKKUPASJONEN I NØSTEGATEN	s.13
KVINNEKADEREN OG UNGDOMSARBEIDET	s.16
KORT OPPSUMMERING AV VALGET	s.18
KRITIKK AV MASSEKONFERANSEN	s.22
SVAR FRA DS	s.25

HVA SLAGS SOLRENNING TRENGER VI?

Vi trenger et internt partiorgan som et viktig redskap i den politisk-ideologiske kampen i fylket, et Solrenning som kan sveise partiet sammen om ei felles linje.

Solrenning må være et bindeledd mellom partiledelsen og massene i partiet. På den ene sida skal Solrenning være et organ for ledelsen, på den andre sida skal det være et diskusjonsblad der heile fylkespartiet deltar i den politiske og ideologiske kampen - der alle avdelinger kommer med sine erfaringer.

Det vi har sagt nå, kunne forsåvidt vært sagt om Solrenning så lenge det har eksistert. Klart at et internt medlemsblad må være et bindeledd mellom ledelsen og massene. Klart det må mobilisere heile fylkespartiet i den ideologiske og politiske kampen. Likevel er det klart at vi ikke har klart å fylle denne målsettinga og at dette stiller seg skarpere enn noengang før.

FOR DET FØRSTE SKAL heile partiet mobiliseres for å utvikle en revolusjonær ungdomspolitik, mobilisere breie ungdomsmasser til kamp og gjøre ungdomsforbundene våre til sterke redskaper for partiets ungdomspolitik. Tror noen at dette er en sak for en ungdomsleder i hver enkelt avdeling og noen ansvarlige i ledelsen? Nei, heile partiet må kastes inn i kampanja. Alle skal drive massearbeid blant ungdom. Det er et hovedspørsmål for kampanja å utvikle en revolusjonær ungdomspolitik, og Solrenning må få en viktig rolle her. Motsigelser i diskusjonene må fram, gode diskusjoner må bli heile partiets eiendom, vi må bruke metoden med å propagandere eksempler aktivt.

FOR DET ANDRE skal vi kjøre ei anti-byråkrati-kampanje som skal gå som en rød tråd gjennom alt arbeid i perioden. Målsettingene for kampanja er å bedre masselinja innad i partiet, bedre masselinja utad og styrke sikkerheten. Det er ei målsetting at Solrenning sjøl blir et anti-byråkratisk organ og at vi får en stil med skarp kritikk og sjelkritikk. Solrenning må bli brukt aktivt til å propagandere eksempler.

FOR DET TREDJE skal vi styrke partiet ved å rekruttere kraftig. Vi har erfaringer for at dette ikke "kjem ta seg sjøl" og vi har erfaringer for at vi har rekruttert når vi bruker riktige metoder. Solrenning skal bli ei kraft i vervekampanja - gode og dårlige erfaringer må fram - Solrenning må bli en viktig inspirator og organisator i dette arbeidet.

KORT SAGT: Vi greier ikke de dristige målsettingene årsplanen stiller dersom vi ikke utløser alle medlemmenes initiativ. Solrenning er et helt nødvendig redskap for å styrke partiet på oppgavene i årsplanen.

HVILKE ERFARINGER HAR VI MED SOLRENNING ?

Vi har stilt dristige og nødvendige målsettinger for medlemsorganet. Disse målsettingene vil kreve mye systematisk arbeid og kamp, men først og fremst vil det kreve at heile partiet mobiliseres på å gjøre Solrenning til et levende og godt blad. Hva kan historien lære oss i dette arbeidet? Hvilke erfaringer har vi med Solrenning?

SOLRENNING HAR VÆRT LITE PREGA AV DISKUSJON OG LINJEKAMP.

Ser vi på Solrenning det siste året, er det omtrent bare artikler skrevet av ledelsen. Det er sjalsagt bra og nødvendig at ledelsen bruker Solrenning, men bladet kan aldri bli noe bindeledd mellom ledelsen og massene i partiet så lenge det bare er ledelsen som bruker bladet. Ledelsen må ta hovedansvaret for dette ikke er endra på.

SOLRENNING HAR KOMMET UT SPORADISK.

Dette har vært en viktig svakhet og har ført til at mange kamerater har mista tilliten til det. Kommer Solrenning ut snart? Er det noe vits å skrive innlegg? En sånn sporadisk utgivelse er et viktig hinder for å få diskusjon, og for at diskusjonen skal bli et viktig bidrag til å drive arbeidet framover. Et eksempel av ny dato er diskusjonen om plattform 8.mars. En kamerat sendte i god tid før 8.mars inn et innlegg som kritiserte plattformen. Innlegget kom så seint inn at det fikk ingen betydning for linjekampen om plattformen. Dette er grove brudd på masselinja og metoden for kritikk og sjelkrittikk.

SOLRENNING HAR VÆRT ET DØDENS KJEDELIG BLAD.

"Å drive ei avis er som ålt anna arbeid, det må gjøres samvittighetsfullt hvis det skal gjøres bra, hvis det skal bli levende," sier Mao i en tale til redaksjonsstaben i "Shansi- Suiyan Dagblad". Han sier at det er et alvorlig brudd på masselinja å ha ei avis som vrirler av trykkfeil, og vi kunne for egen del føye til: Ei avis som er full av sverte, feil stifta osv. Innholdet er det samme: Avvik på masselinja som sier at partimedlemmene leser artiklene uansett hvordan de ser ut.

HVA MÅ GJØRES ?

Distriktsstyret har vedtatt at Solrenning skal komme ut hver måned og at trykking og lay-out skal endres. Videre har det vært diskutert metoder for å styrke linjekampen i bladet. Men det avgjørende spørsmålet er at medlemmene sjøl gjør det til sitt blad.

- Når det er viktige politiske kamper i ei avdeling, er det avdelingas ansvar å bringe disse diskusjonene ut i partiet, - til Solrenning.

- Kamerater og avdelinger som har motsigelser på politikken har ansvar for at de bli reist og diskutert.

- Vi veit av erfaring at mange kamerater har problemer med å skrive, og dette har vært ei viktig hindring for at de sjøl deltar i diskusjonen i det interne bladet.

Kampanja med å reise Solrenning til å bli et skikkelig internblad, må ha som målsetting å sette alle medlemmene i stand til å delta i diskusjonen.

Det må legges opp til grundige diskusjoner på revolusjoner ungdomspolitik, alle må drive massearbeid, og ledelsen på alle nivåer må rettleie kameratene i arbeidet slik at de sjøl er i stand til å oppsummere erfaringene og bringe de videre. Konkret betyr det at dersom en kamerat har problemer med å oppsummere viktige erfaringer han har gjort, så har styret ansvar for å rettleie denne kameraten.

Kamerater, vi har lite erfaring i dette arbeidet. Det betyr at det ikke er en enkel oppgave å sikre at alle deltar. Derfor ta alvorlig på rettleiinga av kamerater som skal skrive til Solrenning, gi ideer og følg arbeidet nøye opp.

GJØR SOLRENNING TIL ET VIRKELIG BINDELEDD MELLOM LEDELSEN OG
MASSENE I FYLKESPARTIET :

SOLRENNING ER ET NØDVENDIG REDSKAP FOR Å KUNNE SETTE ÅRSPLANEN
UT I LØVE!
SOLRENNING ER ALLE MEDLEMMENE SITT ANSVAR!

NB:FRIST FOR INNLEVERING AV INNLEGG TIL
:::OKTOBERNUMMERET ER 19.OKTOBER::::

5

KOMMUNIKÉ FRA DS TIL ALLE PARTIMEDLEMMER.

Direktivet fra Sentralkomiteen til alle distrikts- og
lags-styrer slår fast at den første tredjedelen i arbeidet
nå er å ta et fast grep og hovedoppgava - ungdomskampanjen.
Distriktsstyret har diskutert kriterier for en revolusjonær
ungdomspolitik og oppsummerer diskusjonen slik:

1. En diskusjon om revolusjonær ungdomspolitik må ta
utgangspunkt i de strategiske målsettingene vi har med ung-
domsarbeidet. Her er endel punkter vi mener må være retnings-
linjer for en revolusjonær ungdomspolitik:

1) Vi skal mobilisere flertallet av ungdommen for folke-
krig og revolusjon. Å vinne ungdommen er et spørsmål som
avgjør om det blir seier eller nederlag. Derfor krever ung-
domskampen en sterk ledelse.

2) Vi må lære ungdommen kommunisme, skolere den med sær-
egne former og metoder om klassesamfunn og revolusjon.

3) Vi skal mobilisere arbeiderklassen og det arbeidende
folkets ungdom og trekke et skarpt skille mellom dem og
borgerskapet sin ungdom.

4) Vi skal ha en ungdomspolitik som tar utgangspunkt i
massenes behov og ønsker.

6 5) Partiet må ta stilling for ungdommen, mot borgerskapets hets og undertrykking.

6) Vi må ha en ungdomspolitik som fostrer ungdommen i proletarisk internasjonalisme, mot supermaktene, for frigjøringsbevegelsene, den 3. verden og de sosialistiske land.

7) En revolusjonær ungdomspolitik må trekke et skarpt skille mellom venn og fiende og føre uforsonlig kamp mot all opportunisme og revisjonisme, mot de borgerlige ungdomsorganisasjonene fra SU til Unge Høyre.

8) Denne politikken må slåss for ungdomsidretten.

9) Vi må mobilisere ungdommen til kamp mot all nazisme og rasisme.

10) Den revolusjonære ungdomspolitikken skal utformes av partiet i nært samband med ungdomsforbundene. Ungdomsforbundene ledes av partiet, men organiseres ut fra ungdommens eget grunnlag og behov for ledelse.

Vi må bruke klassikerne, gå djupt i prinsippene og måle dem i forhold til vår egen praksis. Har vi tatt ungdommen på alvor? Har vi skjent at å ha ungdommen på vår side er et spørsmål om å være eller ikke være for det kommunistiske partiet?

For det første har vi store avvik når det gjelder å forstå den strategiske betydninga av ungdommen. Den kommunistiske bevegelsens historie og vår egen historie står i motsrid til den praksisen vi har. Det er ungdommen og ungdomsforbunda som gang på gang har holdt marxismens fane høgt i kampen mot opportunismen. Det var ungdommen som utgjorde majoriteten under den lange marsjen i Kina, i folkehæren i Albania, av de som kjempet mot nazistene under krigen i Norge.

Mot disse kjennegjerningene står ei linje som nedvurderer ungdommens betydning. Denne linje ser bare feil og svakheter ved ungdommen, i stedet for å se at ungdommen er en seriøs gruppe, som er raske til å gjøre oppgaver og lette å vinne for revolusjonen. Vi har høyd kns for hets fra borgerskapet og arbeideraristokratiet som sier at AKP bare er snørranger og studenter, istedenfor å se at denne hetsen kommer av frykten borgerskapet har for å tape ungdommen. Mot den rette linje med å være stolt av at ungdommen slatter opp om oss, har vi ofte tenkt et det er bedre med en gråbåret arbeider i 1. mai-tøy enn 10 ungdommer.

Opp mot slike ideer sier LENIN:

"Er det ikke naturlig at ungdommen er i overvekt i partiet vårt, det revolusjonære partiet? Vi er framtidens parti og framtida tilhører ungdommen. Vi er et parti av nybrottsfolk, og det er alltid ungdommen som mest helhjertet følger dem som bryter nye veier. Vi er et parti som fører en selvoppofrende kamp mot den gamle råttenskapen, og de unge er alltid de første til å slutte opp om en kamp som krever ofre... Vi vil alltid være et parti av den framskredne klassens unge."

Vi har særskilt bøydd kne for studenthetsen, for de borgerlige "arbeider"-partienes forsøk på å splitte studenter fra arbeiderklassen. De historiske erfaringene våre viser at selv i land hvor en mye større del av studentene kom fra borgerskapet enn her, har studentene fungert som "stormsvaler", gjort opprør, i Kina i 1919, i Frankrike i 1968.

For det andre har vi store avvik når det gjelder å ha øynene åpne for undertrykking av ungdommen, når det gjelder å stå på ungdommens side i kampen de må føre. Vi har ikke sett en ungdomsokkupasjon som en viktig begivenhet i klassekampen som kan sammenliknes med en streik. Militante ungdomsaksjoner er like fullt en skole i krigen som lærer ungdommen å skille mellom venn og fiende, å forstå politiets rolle, revisjonistenes svik osv.

Kampen om ungdommen er beinhard klassekamp. Om ikke partiet tar ledelsen over ungdommen, forblir den ikke i et vakum. Borgerorganisasjoner fra SU til "Norsk Front" står i kø for å vinne ungdommen for borgerskapet og imperialismen. I partiets historie på ungdomsarbeid står mange ubrukte muligheter. Framtida tilhører ungdommen, men skal den tilhøre den revolusjonære arbeiderungdommen eller borgerskapets ungdom, det er opp til oss.

★ ★ ★ ★ ★

2. HVORDAN SKAL VI BEGYNNE? HVILKE KAMPOPPGAVER STÅR UNGDOMMEN OVERFOR? HVILKET POTENSIALE ER DET SOM FINES?

+++For det første FRITIDSKAMPEN, Bergensungdommen har stolte tradisjoner. I 1972 slo over 1000 ungdommer ring rundt rådhuset og krevde ungdomshus etter å ha gjennomført en serie

okkupasjoner. Ungdommen i Odda har ført kamp mot narkotika-haiene og vant en stor seier da de drev en av dem på sjøen. Ungdomsbevegelsen fra 1972 ble ikke av lang varighet fordi vi slapp tråden. Idag eksisterer det livskraftige kimer til en "sted-å-vere"-bevegelse i Bergen som kan bli større enn bevegelsen fra 72. Okkupasjonen i Nøstegaten var en vellykket start. Ca. 500 ungdommer var innom huset i løpet av okkupasjonen, og kampviljen var stor. Det samme var oppslutningen om vår linje. DS mener denne kampen er den viktigste i Bergen nå. Bevegelsen som eksisterer må videreutvikles og gi resultater. Mange hundre progressive ungdommer venter det av oss. Kampen gjelder all ungdom, ikke bare en type ungdom.

Hva betyr dette for avdelingene? Det betyr at den viktigste oppgaven i tida framover, oppgaven som vi må begynne arbeidet med, er fritidskampen. DS mener at vi må satse på flere okkupasjoner og en sver demonstrasjon i månedskiftet oktober-november. En målsetting må være å fordoble antallet fra 1972. Mulighetene er tilstede for enda større resultater bare vi evner å se dem. Alle partimedlemmer må drive undersøkelser og mobilisering i forbindelse med denne kampen. Gjennom dette vil vi få et håndfast materiale om ungdommen på vårt sted, stifte bekjentskaper, og danne et grunnlag for å utvikle den revolusjonære ungdomspolitikken videre.

+++For det andre KAMPEN MOT ARBEIDSLØSHETEN. På sikt er dette en kamp i særklasse. Erfaringer fra mellomkrigstida viser at denne kampen kan forene ungdom som blir utsatt for kapitalismens permanente yrkesforbud og arbeiderklassen ellers. Ungdommen i Bergen kaller Arbeidskontoret for Arbeidsledighetskontoret, og dette illustrerer situasjonen. Vi må se det potensialet som ligger i de mange hundre ungdommene som er forbanna på dette kontoret og systemet som ikke skaffer de jobb. Vi må drive jevnt og trutt massearbeid blant denne ungdommen, opprette dem og ha som målsetting å utvikle dette til en ungdom som reiser kampen, som lager punktdemonstrasjoner, som reiser kampen på konfrontasjonsmeter om ungdomsarbeidsløsheten.

+++For det tredje KAMPEN I SKOLEN. Da partiet støtta linja med å beholde karakterene i skolen havnet vi i spenn med Wenke Lowsow og andre mørkeblå. Det er et skrekkeksempel på å gå mot ungdommen og forsvare et av de hardeste undertrykkingsmidlene i skolen. Og det var et brudd med prinsippet om å ta utgangspunkt i massenes behov. Kampen mot karakterene må reises og brukes til å isolere reaksjonen bl.a. i NGS (Norges Gymnasiast Samband).

Når har det gått lengre demonstrasjonstog på Voss enn i samband med læreboksaka? De mange aksjonene for nynorske lærebøker i fylket viser kampkraften elevene har bare noen stiller seg i spissen.

+++For det fjerde JENTEKAMPEN. Masser av ungjenter går i konstant redsel for å bli gravid, går kanossagang til legene for å få prevensjon, utsettes for grov undertrykking gjennom sjekkestilen, porno og skjønnhetsidealer. Mange er forbanna. Jenter kommer fra yrkesskolen og får ikke lærlingeplass fordi de er jenter. Har partiet undersøkt stoda for de unge jentene og sett hvilken kraft de kan bli i Kvinnefronten og i ungdomsforbundene? Her ligger store oppgaver og venter på oss. Aksjoner mot Kristelig Folkeparti og pornobål-aksjoner viser veg.

+++For det femte KAMPEN TIL DE UNGE ARBEIDERNE. De er utsatt for ekstrem underbetaling, og borgerskapets ideologi i krisetider om at de skal være glad de har en jobb, spres aktivt. På arbeidsplassene plasseres de på de verste drittjobbene og ofte langt vekk fra alt som heter fagopplæring.

Fylket vårt er en bastion for den reaksjonære yrkesskole-elevorganisasjonen YES. Tar vi opp kampen for YLI og knuber YES her vil det være en stor seier.

Vi har alt å vinne på å reise kampen til de unge arbeiderne mot undertrykking og trakkassering.

+++For det sjette STUDENTKAMPEN. Studentene i Bergen har gang på gang vist sin kampvilje ved å gå til streiker og aksjoner mot reaksjonære framstøt fra staten. Husleiestreiker har pågått i flere år. Mot dette setter staten inn et disiplinær-reglement som skal huse studentene og hindre opposisjon.

Det faglige presset øker, borgerne prøver å fjerne progressive saker fra pensum. Det ulmer, men ingen har hittil klart å sette seg i spissen og skape en stor massebevegelse i den seinere tida. Ligger det ikke her muligheter for å skape en kommunistisk masseorganisasjon for studenter?

+++For det sjuende DEN ANTI-IMPERIALISTISKE KAMPEN. Historien om den progressive ungdommen er historien om sterk solidaritet med undertrykte over hele verden. Fylket har stolte tradisjoner å bygge på. I begynnelsen av 1970-årene var det FNL-grupper på en mengde skoler og på hvert fakultet på Universitetet. Et lysende eksempel er Øystese gymnas med en FNL-gruppe på 70 medlemmer. I dag fins det knapt noe organisert anti-imperialistisk arbeid på skolene, men det er ikke fordi ungdommen er blitt for imperialismen. Erfaringene fra Solkom for Vietnam viser at det anti-imperialistiske arbeidet var en kraftig rekrutteringskilde til m-l-bevegelsen og en skole i militant kamp (brenning av Ky-flagg, slåssing med Ky-fascister mm.) Partiet må gå i spissen for å reise den anti-imperialistiske kampen blant ungdommen, særlig solidariteten med PAC i Asia. Vi må danne 3.verden-komiteer på mange nye steder, som blant annet kan være en drikraft i kampen om Operasjon Dagsverk.

Å ta fatt på ungdomskampanja betyr å ta et oppgjør med den strategiske undervurderinga av ungdommens rolle, det betyr å ta et oppgjør med stilen med å ikke ta ungdommen på alvor.

Diskusjoner og studier er viktig, men resultatene av kampanja lar seg bare såle i praksis. Avdelingene må kombinere undersøkelser av ungdommens situasjon med studier; diskusjoner, møter og aksjoner. Dette er å anvende anti-hyrakreti-kampanja i høstskolegaven.

✱ ✱ ✱

1. SPESIFIK KAMPPLAN

Kampanja er delt inn i en startfase, en kampanjefase og en oppsummeringsfase som skal gå fra mai til sommeren.

Den skal vi starte med

Der det første studerte dokumentene fra AK og BK, og ungdoms-

artikkelen i september-TF, diskutere prinsippene opp mot vår praksis.

For det andre : Alle medlemmer skal følge masselinja og gjøre undersøkelser. Alle skal gjøre undersøkelser gjennom å gå ut til ungdommen og mobilisere dem på den viktigste kampfoppgaven - i Bergen er det fritidskampen. Vi må undersøke flere spørsmål:

- Hva er ungdommen opptatt av?
- Hva er de mest misnøye med?
- Hvordan jobber NKS/RU-laget, hvilket massegrunnlag har de, og hvordan er den indre stilen?

Vi må stille mål lokalt for aksjoner og videre undersøkelser, for mobilisering til et-sted-å-være--demonstrasjonen, og vi må stille mål for utbygging og styrking av RU.

Det er en stor fordel om undersøkelsene er begynt før avdelingsmøtet om ungdomspolitikken.

For det tredje: Den sterkeste kaderen må settes til å lede ungdomsarbeidet. Kaderprioritering er et uttrykk for hvordan en har grepet hovedoppgaven.

4. KAMPANJA MÅ STARTE MED EN HØY EKSTERN KAMP=PROFIL.

I flere år har Bergen Kommune holdt ungdommen gående med tomme løfter om ungdomsklubber og hard trakkassering av de som reiser kampen. Ungdommen har gått til aksjon for å endre dette. Det har vist seg lett å mobilisere store ungdomsmasser fra mange steder og miljøer i denne kampen på kort tid. Aksjonen legger grunnlag for breiere rekruttering til RU.

DS har derfor vedtatt at dette vil bli en sentral oppgave for å skape et framkredent eksempel og dra igang kampanjen på den største plassen i fylket.

På andre plasser i fylket må partiet analysere stoda sjelstendig, stille kampfoppgavene og ellers følge de samme retningslinjene.

LEGG ET GODT POLITISK GRUNNLAG GJENNOM AVDELINGSMØTENE!
VI SKAL BEKJEMPE BYRÅKRATI OG SEKTERISME, FORENE OSS MED
UNGDOMMEN OG REISE STORE AKSJONER OG DEMONSTRASJONER!
OPPGAVEN ER STILT. MÅ GJELDER BFT Å KOMME IGANG!

%

MERKNAD: Dette kommunikeet er lagd før TF kom og må leses sammen med det. Intensjonen med kommunikeet er ikke å ta opp alle sider ved ungdomsspørsmålet, men å konkretisere linjene og stille endel oppgaver.

SJØLKRIKK FRA DS PÅ UNGDOMSLEDERDIREKTIVET

I juni nummeret av Solrenning sendte DS ut ei korrigering av ungdomslederdirektivet. Korrigeringa kritiserte en viktig feil ved direktivet:

"Når det slås fast at ungdomslederen skal ha både massearbeid og grunnplansarbeid i partiet aleine og ikke i RU eller knytta til ungdommens kamp, må vi spørre: Vil ikke dette bli tilbake-trukne "partikonsulenter" som kan rådspørres om linja for dette og hint, passive verbale "kjempere" for partilinja i det store og heile, uten konkrete og personlig kjennskap til ståa i RU, enn si i ungdomsmassene? Hvordan kan denne linjen føre til at partikameratene kan lede gjennom sitt eksempel, slik det blei gjort f.eks. på Stovner i Oslo.... vi må slå fast følgende:

- ungdomslederdirektivet skal gjennomføres slik at alle avdelinger har ungdomsledere som har ungdomsarbeidet som oppgave.
- ungdomslederne skal gå i spissen for partilinja for RU og ungdommens kamp, dvs kjempe mot høyresekterismen og den lave profilen på aksjoner i RU, og kjempe for å vinne breie ungdomsmasser for kamplinja og en kommunistisk ungdoms-politikk.
- ungdomslederne skal både delta i RU og ha sitt arbeid blant ungdomsmassene."

Det var bra at DS tok dette innitiativet for å korrigere ungdomslederdirektivet, men det er å undra seg ansvaret for avviket når DS ikke tar sjølkritikk.

-En slik stil undergraver metoden med kritikk og sjølkritikk

- Den representerer en feilaktig stil med å skli på standpkt., en stil med å skifte linje/stpk. uten sjelkritikk.
- Den er uttrykk for en stil som ikke tar alvorlig på dokumenter fra SK og DS sitt særegne ansvar når disse blir sendt ut.

DS vil derfor ta sjelkritikk på at vi i lang tid har stått på det byråkratiske avviket med "partikonsulenter" i RU, og at vi ikke gikk i spissen med å peke på eget ansvar for avviket.

På vegne av DS

T [REDACTED].

INTERVJU MED EN AV LEDERNE FOR OKKUPASJONEN I NØSTEGT.

HVA VAR MÅLENE MED OKKUPASJONEN I NØSTEGATEN ?

- Det var for det første å propagandere kravene om ungdomshus. For det andre å mobilisere for kamplinja. For det tredje å skaffe oss direkte kamperfaringer i en sann type aksjon.

NÅDDO DERE DISSE MÅLENE ?

- Ja, målene ble i hovedsak nådd. Aksjonen avdekket enorme muligheter for det kommunistiske ungdomsforbundet. Kampvillighet, dristighet, antirevisjonisme, fantasifullhet og offervilje er egenskaper som utfoldet seg i massene i og utenfor huset i løpet av aksjonen.

Vi fikk mellom 2-3000 underskrifter på tre dager, nesten 150 ungdommer i en svært bra, ulovlig demonstrasjon fra huset til rådhuset. Lørdag kveld var det ca. 200 ungdommer i huset. Mange hundre fra alle slags miljøer og steder i og rundt Bergen var innom under okkupasjonen og fikk erfaring og inspirasjon.

Tyngden av folkene var i begynnelsen av okkupasjonen organisert i UF. Mot slutten var flertallet uavhengige. Kort sagt: folk strømmet til for å kjempe for de rettferdige kravene om ungdomshus så snart noen tok initiativet, gikk i spissen for en aksjon og satset på å mobilisere masser til aksjonen. Dette kunne vi ha gjort mye før, bare våre egne feil har hindret sånne aksjoner for lange siden.

14 HVORDAN FORBEREDTE DERE AKSJONEN ?

- Etter ferien gikk vi igang med å diskutere en sånn aksjon med en god del ungdommer. Det var mange som syntes det var riktig. Men det var også noen som mente vi burde gi kommunen en sjanse til.

Et av resultatene av disse diskusjonene ble at etpar gutter okkuperte et hus på egen hånd fordi de var så forbanna på kommunens ungdomspolitik. Vi støttet denne okkupasjonen fullt ut, holdt appell om den på den store massemønstringa til RV og mobiliserte mye over 50 ungdommer fra det møtet til det okkuperte huset. Der valgte vi aksjonsledelse, vedtok å avblåse okkupasjonen og gi kommunen en ukes frist til å svare på om den ville innfri løftene sine om ungdomshus. Dagen etter hadde vi en demonstrasjon ved Rådhuset.

MEN HVA GJORDE DERE FOR Å LØSE MOTSIGELSENE I UNGDOMSMASSENE UNDER OKKUPASJONEN ?

- Tirsdagen før okkupasjonen i Nøstegaten arrangerte vi (ledelsen) et møte hvor disse motsigelsene blei diskutert. Over 100 ungdommer møtte fram og vi hadde program med kultur, en kort appell og en halv times diskusjon om det var rett å gå til okkupasjon og om det var rett å yte passiv motstand mot politiet. Til slutt var det dans.

Svaret på de spørsmålene som blei stilt var enstemmig for okkupasjon og nesten enstemmig for passiv motstand. Godt over 50 folk skrev seg på liste for å delta direkte i okkupasjonen. Neste kveld okkuperte vi huset. Mobiliseringen foregikk mest på ungdomsskolene.

HVA GJORDE DERE UNDER SELVE OKKUPASJONEN ?

- Vi organiserte den ungdommen som kom til å holde vakt, lage mat, drive med kultur og og diskusjoner osv.

Vi spredde en god del løpesedler om okkupasjonen på skolene, og som sagt strømmet det til med kampvillige ungdommer.

VAR DET VIKTIGE MOTSIGELSER BLANT OKKUPANTENE?

- Alle var veldig enig i selve okkupasjonen, men endel SU-medlemmer forsøkte å spre mye feile linjer. De gikk imot politiske diskusjoner i huset. De overnatta ikke i huset sjøl. De jobba for å bli valgt inn i aksjonsledelsen. De gikk mot

å avblåse aksjonen. De gikk mot å gå i "ulovlig" demonstrasjon til Rådhuset. Men de ble helt isolert fra massene i aksjonen og satt tilslutt alene igjen i huset, mens alle vi andre marsjerte til Rådhuset.

UTNYTTET DERE MULIGHETENE FULLT UT UNDER AKSJONEN?

- Nei, langt ifra! Vi kunne ha nådd mye lenger, Vi kunne ha utviklet kontaktnettet til det ti-dobbelte av det vi har nå. Vi kunne ha samlet dobbelt så mange underskrifter og ha vunnet støtteresolusjoner. Vi kunne hatt en aktivist-kjerne på det 2 til 3-dobbelte av det vi oppnådde. Vi kunne ha utvidet massegrunnlaget til RV mye mer. Vi kunne fått dobbelt til tre-dobbelte så mange nye medlemmer som vi fikk.

HVA VAR DE VIKTIGSTE FEILENE?

- Vi hadde et undersøkelsesmøte etter okkupasjonen med endel organiserte og uorganiserte - alle la vekt på at den største feilen var at "nye" folk som kom til huset ikke ble tatt hånd om, aktivisert og organisert. Velkomstkomiteen fungerte ikke skikkelig. Folk ble ikke organisert skikkelig på aktiviteter som kultur, vakthold, matlaging, veggavisskriving, propaganda-arbeid, ulikt støttearbeid, mobilisering av flere osv. Dette er viktige utslag av høyre-sekterismen i RU. Den samme feilen når det gjalt organisering av folk hindret aksjonen å vokse i styrke og den hindret fast organisering av massene i forskjellige bydeler.

HVORDAN FUNGERTE RU SOM LEDERE I AKSJONEN,

HVORDAN BLE RU MARKERT?

- Lenge sto det et feilt syn på endel av de mest aktive av de uorganiserte. Noen ville ikke gi dem mye ansvar, ville ikke stole på dem, var redde for at de skulle skvise aksjonen og mente at de egentlig var anti-kommunister med mulighet til å bli vunnet av reaksjonen.

Videre blei de uavhengige i komiteen ikke fullt mobilisert. Det sto ei linje som sa at det var ikke så viktig om de var på huskomiteer osv. Denne linja blei nedkjempa, og dersom den ikke hadde blitt det ville aksjonen ha stått mye svakere.

MEN HVORDAN BLEI RU MARKERT?

- Spørsmålet om rekruttering blei først stilt skarpt

16 lørdag. Og etter det var det store svakheter i å ta diskusjon med hver enkelt om dette. Det var også en god del redsel for å markere RU gjennom å selge Røde Garde og Uredd. Denne redselen ytret seg også i manglene diskusjon og kamp om forskjellene mellom RU og SU.

TIL SLUTT, HVORDAN SER DU PÅ OKKUPASJONEN NÅ?
HVORDAN VIL DU OPPSUMMERE ERFARINGENE?

— Til tross for en god del feil, må vi se denne aksjonen som et gjennombrudd i RU for linja med å mobilisere ungdomsmassene til egen aksjon for egne brennende krav og interesser. Aksjonen viser de enorme mulighetene bare vi har en riktig politikk og reiser aksjoner som vi mobiliserer breitt til. Aksjonen ga oss et vell av nyttige erfaringer som skal komme godt med i den videre kampen og i kampen for å skape en helhetlig revolusjonær ungdomspolitik.

KVINNEKADEREN OG UNGDOMSARBEIDET

Partiet setter idag søkelyset skarpt på spørsmålet om ungdommen. Ungdomsarbeidet er partiet sin hovedoppgave. Slik det er blitt stillt i TF (aug) mener jeg at dette må forstås som 1) Alle partikamerater skal på et eller annet nivå jobbe med ungdommen. 2) Partikamerater med andre hovedoppgaver skal rette jobbinga si inn på ungdommen. Hva betyr så dette for oss som jobber i KF?

KF har som hovedoppgave rekruttering. Det er helt nødvendig for KF at vi rekruterer kraftig - en fordobling til jul, en tredobling til 8.mars - det er målsettings. KF må rekrutere for å overleve. Et viktig hinder for kraftfull rekruttering er byråkratiske feil som fronten sliter med, det blir også en viktig oppgave å få kvitta seg med disse.

KF har altså ikke lagt spesielt vekt på en gruppe kvinner f.eks. unge jenter. Men jeg mener at partikamerater i fronten må legge spesielt vekt på å trekke akkurat denne gruppen til fronten. KF trenger de unge jentene - og RU trenger å styrkes med unge jenter. Det er vårt ansvar at dette skjer!

Så tenker kanskje noen, ja det blir en oppgave for de unge i partiet. Vi "litt eldre" kan ikke jobbe direkte med en slik oppgave, vi kan sitte i de bakre rekker (på kammerset) og diskutere, legge planer for hvordan en skal klare å rekrutere unge jenter, men ikke sjøl gå ut å gjøre det - vi er for gamle.

Dette er tanker jeg har hatt sjøl og som jeg tror mange andre har hatt, eller har. Det blir kanskje den viktigste hindringa for oss til å få løst hovedoppgaven på en skikkelig måte, vi må jobbe mye med å få brutt ned denne hindringa. Jeg tror det ligger en god del ideologisk grums her. F.eks. at unge jenter ikke er opptatt av politikk - vi kan ikke diskutere politiske spørsmål med dem, de skjønner det ikke. Det er feil og bunner i en grov undervurdering av de unge jentene, av ungdommen.

Jeg mener altså, alle partikamerater som jobber i KP, gå ut og rekrutter unge jenter - ingen bør føle seg for gammel til det!

Tenker vi etter, kjenner vi alle noen unge jenter - enter som passe-piker eller barnevakt for de av oss som har unger, eller som naboer, på skolen, på jobben. Disse er det vår oppgave å diskutere politikk med (KP/RU) og få med i organisert arbeid.

"Unge jenter" sier vi, men hvem er det? Er det de mellom 15 og 18, eller de fra 12 til 16? Og er det så sann at vi som kjenner ei jente på 11 eller de som kjenner ei på 19 ikke skal prioritere å snakke med dem for de hører ikke til denne gruppa? Nei jeg tror det blir veldig vanskelig og egentlig litt uinteressant dersom vi bare skal henge oss opp i alder. Vi må heller spørre oss sjøl hvor finner vi dem? På skoler, på arbeidsplasser og en god del av dem i kategorien "arbeidsløs". Vi må også tenke kinokøer, pølseboder, discotek, idrettslag. Jeg har lyst til å si litt om skolene, fordi veldig mange bare tenker "skole" når det er snakk om unge jenter, jøn ungdom i det hele. Vi har mye ugjort arbeid på skolene og det området har altfor lenge fått være en plass hvor revisjonister har fått "litt tamplett". Og i tillegg er det et sted hvor det er samlet mange unge på en plass, derfor er det viktig å jobbe her. Men det finnes også noevis av unge jenter på arbeidsplasser f.eks.

Det neste spørsmålet vi må finne ut av er, hva er det unge jenter er opptatt av? Abortspørsmålet, javel, men også pronografi, kvinnen som salgsvare, et sted å være og mange andre ting. Videre må vi finne ut hvilke saker det kan lages aksjoner på og hvordan. For det er vår oppgave å gå i spissen her også.

Jeg har nå vært inne på noen av de spørsmålene vi må stille oss sjøl og som vi må ha svar på når vi skal løse denne oppgaven. Til slutt skal jeg ta opp et siste, men ikke derfor mindre viktig spørsmål: Hvordan skal vi komme i kontakt med dem - et nokså sentralt og viktig spørsmål å finne svar på. Jeg skal trekke fram et eksempel til etterfølgelse, noen RUere tok med seg "abortlister" og gikk i kinokø og i pølsebodet - det blei mange fine diskusjoner og mange underskrifter av det - og de kom i kontakt med en hel masse folk, ungdommer i all hovedsak. Av dette eksempelet kan vi lære mye. Vi må tenke i nye baner, kvitte oss med sektarisme og byråkratiske feil. Vi må ikke bare tenke "møte" når vi tenker "diskutere politikk". Men det eller viktigste, det helt grunnleggende når vi skal gå ut og jobbe blant ungdommen det er å ha tillitt til dem, har vi ikke det, tror ikke de på oss heller (og de også kanskje med rette).

Altså, gamle og unge kamerater i KF, kast dere ut i rekruteringskampanjen, rekruter mange unge jenter til KF og RU. Resultatene vil vise hvor alvorlig vi har tatt partiets hovedoppgave.

P

KORT OPPSUMMERING AV VALET

Kva viser valresultatet?

	1973	%	1975	%	1977	%
Hordaland		0,56	1309		1511	0,72
Bergen	662	0,57	871		1117	0,93
Fylket elles			438		395	

Frangangen 1975 - 1977	Heile fylket	15,4 % - 202 røyster
	Bergen	28,1 % - 245 røyster

I fylket utenom Bergen var der litt tilbakegang.

Frangangen i Bergen var prosentvis om lag som fra 1973 til 1975 då han var på 31%. Røysteifrangangen var større (245 mot 209).

Tala for Hordaland viser ein viss framgang, men ikkje eit stort byks framover. Resultata frå dei ulike krinsane viser ei ujamn utvikling for RV. I Bergen var resultatet bra i sume bydelar: Nygård og Sandviken er gode døme. Det var også bra resultat i Vadmyra og Ulsetskogen av drabantbyane. Ein faktor som tilflytting til krinsane skal ein ikkje legge for stor vekt på. Vi må sjå på den reynlege framgangen for RV som roystetala representerer, så og så mange royster har arbeidet vårt skaffa oss i desse krinsane. Når vi ser på dei ulike krinsane finn vi at der det har vore drive systematisk arbeid, er framgangen størst. Der det ikkje har vore drive arbeid i det heile, er det stagnasjon eller tilbakegang.

KRINSANE I FYLKET ELLES.

Same tendensen gjeld i hovudsak her. Det er stillstand eller atterslag på nokså mange småstader der vi har drive lite eller inkje valkamparbeid. Det er tale om ein tilbakegang på 43 royster. Faktorer som tel i vurderinga av dette resultatet er utestengninga av RV frå NRK, boikotten av kommunevalet 75, men fyrst og fremst spørsmålet om korleis vi har ført og leidd valkampen i distriktet.

Vi må slå fast at det er eit godt stykke fra 1511 royster til dei 6000-7000 som skulle til for å få mandat. Har valkampen då vore mislukka? Var det gele å stille mandat frå Hordaland som eit mål å kjempa for i valkampen? Svaret er nei. Som Klassekampen slo fast før valresultatet var kjent: det er talet på royster som må avgjera om vi har hatt framgang eller tilbakegang.

Mandatspørsmålet vart stilt på ein rett måte, nemleg som eit strategisk mål, som føremålet for den særskilde forma for klassekamp som ein valkamp er (revolusjonære talsmenn i borgarskapet sine parlamentariske organ). Samstundes avgrensa vi oss tolleg bra frå blåøygdre voner om mandat ved dette valet. Det har og eksistert overslag.

Valresultatet var ein viktig politisk siger over "NKP".

Med akkurat dobbelt så mange royster som dei har vi slage dei i ein av bastionane deira i landsmåletokk. RV hadde ein viss framgang, ein av dei betre på landsbasis. Denne er bra i seg sjelv og massane stiller han i kontrast til svekkinga av SV/"NKP" og "katastrofevel for samgertia". Folk legg merke til denne motsette tendensen.

Samstundes viser dette valet at RV vinn fr m bit for bit, gjennom kroppskontakt. Vi k star kort skugge i valet. Slik m  det vera slik som stoda er no. Vi tek ikkje store jafsar. Vi vinn ikkje fleire enn dei vi diskuterer med og sikrer som r ysterarar. Det m tte ein annan situasjon til med meir omfattande kamper og alternative kvassare stilt oppimot einsn n, dersom stoda skulle verta s nnleis. (Slik ein ser tendenser til i Troms ). Slik som KK oppsummerer m  vi sl  fast at v lkampen er ein kamp om ei og ei r yst.

Med dette utgangspunktet m  vi likevel s  fast at v lkampen kunne ha f rt til at vi hadde vunne fleire r yster. Skilnaden mellom krinsar med organisert og systematisk arbeid og krinsar med pl nlaus og l g aktivitet prov r det. Tilh vet mellom talet p  r ystef re p  massem nstringa i Bergen og talet p  r yster, tilh vet mellom talet p  1.mai-demonstr ntar i klassekamptoga dreg og i ei retning: Det hadde vore meir   henta. Valet var eit godt steg p  vegen til   gjera RV til kreftsentret utanfor sosialdemokratiet. Tilh vet mellom oss og SV har utvikla seg fr  ca 1:20/25 i 1973 til 1:4,5. I ein av dei bestre krinsane v ra, Nyg rd, gjekk me fr  1:20 til 1:3. V r aktive konfrontasjonsline og avsl ringane av revisjonistane har verka sterkt til   redusere r ystetals deirs.

R ystetalet v rt i Bergen viser at RV no er komen direkte inn i striden om mandat ved neste kommuneval. Vi k n s leis stille parolen om revolusjon re talsmenn i bystyret som eit konkret m l. Dette er noko som k n verka til at vi kan riva med folk i vidare sirklar omkring RV.

Styrke og veikskapar.

Vi stilte oppg va   vinna stemmer for RV i-kamp mot dei borgerlege " rbeiderpartia". Vi har g tt bra fram i   kjempe mot fienden, halde ein h g profil med konfrontasjonar, l pesetlar med bra politikk og ein aktiv propagit-gruppe.

Dei to viktigaste veikskapane i v lkampen var:

- 1) Vi kl rte ikkje i stor nok grad   vende kampen mot dei borgerlege " rbeiderpartia" til ein systematisk kamp for   f  fram RV sin politikk og for   vinna stemmer.
- 2) V lkampen var ikkje nok organisert og systematisk slik som KK kom med d me p  at det kunne gjerast.

Vurdering av nokre viktige områder.Møte

Den første massekonferansen blei omgjort til eit massemøte med film og dens etter ein god appell av fystemann på lista. Den verka bra til å spreia RV sin politikk og få opp entusiasmen for å drive val-kamperbeid.

Den siste massekonferansen blir vurdert ein annen plass i Solrønning, men tress veikskapar var han likevel eit viktig skuv framover i val-kamperbeidet. Han samla dei mest aktive og slo gjennom den nye tak-tiske situasjonen.

Massemønstrings fungerte bortimot maks i høve til målet med å presentere RV sin politikk og skape entusiasme for å stemme RV. Torgmøtet var eit riktig initiativ. Det var riktig å markere seg. Men det var for dårleg massemobilisering.

Konfrontasjonsmøtet på Universitetet var knus for DNA og 3-1 over SV. Vi tapte ingen stemmer til SV, vann ein del fra dei og vann ein del usikre.

Aksjoner.

Ei utvikling i høve til tidligare valkampar var den høe profilen på aksjoner. Dette er ein klar framgang og styrke. Aksjoner som Kåre K.-møtet og møtet for ungdomsorganisasjonane der vi vann fram med politikken til tross for at vi var utestengde frå å ha inn-leiar, må vi sjå på som eksemplariske aksjoner. Den st re masse-mobiliseringa til okkupasjon av eit hus for å markera kravet om ein stad å vera, var og stor framgang.

Propagandaen.

Det vart laga fleire gode løpesetlar som nagla dei andre partia og spreidde RV sin politikk opp mot det dei andre står for. Fylkes-avisa kom seint, men det var mykje god politikk i ho og folk las avisa sjøl om ho var litt massiv. Kvitboka om dei svarte gjerning-ene til Bjørnset og Ebbing vart mottokne med stor entusiasme og vi solgte svært mange av den boka. Ho vart ikkje tilbakevist til tress for eit ynkeleg forsøk i ein stensil.

Vi fekk ikkje grevd fram avsløringer om SV og "NKP" i bystyret sånn som vi hadde plan om.

Massearbeidet.

Vi dreiv ein god del bra massearbeid, men vi kom for seint i gang

med å stille konkrete mål alle stader og vi arbeidde for lite og for kort tid etter dei metodane som vart propagandert fra ein framskreden krins i Oslo. Med heilt systematisk arbeid for å vinne stemmer av alle partimedlemmer og RVare, ville vi ha klart å komme ein god del høgare i stemmetal. Dette kan vi sjå ut av skilnaden på stemmetala der vi dreiv best og dei andre plassane.

Leiinga.

Valleinga hadde heile tida eit relativt bra grep om politikken. Dette kan vi sjå av kampen mot boikottavviket og av den nøkterne forståinga av parolen om RV-mandst frå Hordaland som ein strategisk parole. Vi kan sjå det i mykje av den eksterne propagandaen som leiinga ga ut, løpesetlar og fylkesavisa. Vi kan og sjå det i det relativt bra grepet på aksjonslina og i grepet på den taktiske situasjonen etter listekjøret. Når dette er sagt må vi slå fast at leiinga hadde store veikskapar i å drive valkampen organisert og systematisk etter masselina, med stren planlegging ut fra stoda i massane og med propagandering av framskredne døme.

Særleg før ferien hadde valleinga store veikskapar. Ho fungerte mykje lausreve frå massane på bryåkratisk vis. Det var mykje rot i organiseringa. Dette gjorde at vi tapte fleire uker i valkampen og det kosta oss ein del stemmer. Etter ferien vart dei viktigaste veikskapane i leiinga retta opp om ikkje alle, og fra massekonferansen og ut var det ein klar stigning i innsats og eksterne kjør ut fra ein bra faseplan og betre arbeid etter masselina.

Den største veikskapen i politikken var at leiinga for seint greip line med å kjøre RV sin politikk i framgrunnen for å vinne stemmer.

Ledelsen har eltså eit stort ansvar for dei to hovedveikskapene som er oppsummert foren. Leiinga gikk ikkje nok i spissen korkje i politikken eller i den konkrete kampen for å vinne stemmer og organisere valkampen.

KRITIKK AV MASSEKONFERANSEN

Beskajonane på massekonferansen er nokså negative. Det er ei åpning, ein start på innspurten, men langt frå det gjennombrøtet for velgarbeidet som eg meiner det kunne ha blitt. Gjekk folk entusiastiske og kampinnstilte frå konferansen? Stort sett neppe meir enn då dei kom. For eg meiner - og fleire eg har snakka med er av

samme oppfatning - at konferansen ikkje mækte å drive/utvikle politiske motseiingar for den vidare kampen. Typisk kommentar: Dette var ei gjenopptaking av den almene politikken som me har innabords frå før. Folk meiner et innleiinga til VV var svært bra, men ho vart ikkje følgt opp og vidareutvikla på konferansen. Det vart ein dæu start på innspurten, kort og godt. Og kvifor: Eg meiner fordi valgkampleiinga ikkje hadde nokon politisk plan for møtet, inga politisk målsetting for møtet. Om det fanns ein slik plan, kom han i alle høve aldri meg for øyra som møteleiar. I praksis vart det ikkje kjempe fram mot klare målsettingar på konferansen. Eit unnatak meiner eg 21/8-arbeidet var, men ansvaret for det låg utanom valgkampleiinga og var ikkje innarbeidd i nokon einskapeleg plan.

Det eg har skreve, har ikkje bakgrunn i grundige og omfattende analysar, men er dei vurderingane eg nå, midt i 21.8 innspurten, er i stand til å slå ned på papiet. Oppfatninga mi er i alle høve at det er noe grunnleggjande galt med leiinga av valgarbeidet som må diskuteras og utviklast dersom det skal bli ein valgkamp på eit kvalitativt mykje høgare nivå enn det me har dreve tidligare, og som eg meiner det så absolutt er ideologisk og politisk grunnlag for i rørsle vår.

Eg skal nedanfor lista opp ein del heilt konkrete ræynslar som bør vere materiale for vidare diskusjonar for å få fart i arbeidet og som eg meiner er uttrykk for noke grunnleggjande galt i valgkampleiinga, sennsynligvis ei godt konsolidert boikottlinje.

Slik er dei konkrete ræynslane mine med massekonferansen, i stort sett kronologisk rekkefølge:

- Det vart sagt at dørene til lokalet ikkje skulle åpnest før kl. 19. Men dei vart åpna kl. 18 og det gjorde det mulig å kunne ha starta som annonsert, kl. 18.30. Nå kom møtet i gong først 19.15, og mange har kritisert dette "sømmelet" og rotet i starten. 3/4 time for 3-400 aktivistar å sase bort i venting, er dårleg masselinje.
- Møtet var ikkje annonsert i HK. Eg har truffe fleire RV-aktivistar som nett er komne til byen som ikkje visste om konferansen. Hengende HK-annonsering av eit slikt viktig møte er grov svikt.

- Ein kamerat var åleine utpekt til å ta ansvaret for pynting av lokale, stensilering av plan, sanger osv. Han sleit djervt frå kl. 17 og utover, og ved felles innsats av oss som tilfeldigvis og pga. brotne avtalar, var lokalet så nokonlunde presentabelt. Men det vart ikkje rigga til noken skikkeleg og flott RV-stand, ingen perole for møtet vart laga. Kameraten med ansvaret byrja å stensilera pløn/sengar på Anti-imp. Senteret kl. 17.50, utan å kunna bruka stensilmaskinen skikkelig. Resultatet var deretter. Sangane vart dels uleselige. Men det gjorde forsåvidt ingenting, for dei vart ikkje sungne, med unntak av ein. Plan for allsang var ikkje laga.
- Det var ingen klare linjer for når folk skulle gå inn i lokalet. Det førte til at ein del folk vart ståande utanfor å høyra Prop.- Agit. gruppa, medan andre vandra rådvile rundt inne i salen. Programmet til prop.agit. gruppa seinka åpninga og var ikkje time med møteleiinga.
- Hovedinnleiaren møtte opp kl. 18.15 då han på det tidspunktet hadde avtale med ansvarlege for arrangementet. Men ingen møtte opp og han fekk inga orientering på førehand om opplegget for møtet. Han hadde også sjølsagt relativt dårleg innsikt i den konkrete planen for valgkampen som han la fram.
- Gruppeleiarane og innleiaren arbeidde dels ut frå ulike planar for gruppediskusjonane. Det verka som det ikkje var særleg koordinering på førehand (ingen?).
- Oppsummeringa til MA var ikkje god nok. Eg trur det var fordi innrettinga på heile møtet venta, Det var ikkje klart kva for motseiingar møtet skulle ha som mål å utvikle.
- Inndeling av grupper blei foretatt i hui og hast under innleiinga til VV.
- Prop.agit gruppa gjorde ein bra jobb, men det fanns ingen avtale på førehand om kva plass dei skulle ha i opplegget. Trur dei følte seg litt tilfeldig behandla.
- Det finns fleire gode døme på valgkamp i distriktet vårt, t.d. boikottaksjonen på Åsane senter. Konferansen skulle ha summert opp slike fremskredne døme som kunne ha drevne valgkampen framover over heile linja. Men det verka som om det ikkje var gjort noko oppsummeringsarbeid på førehand som kunne gi nyttige lærdommar, kasta av feilektige ting og utvikle bra.

Alt dette er på linje med hovedproblemet ved åpning av den første RV-konferansen då det mangla nøkkel til å kome inn i møtelokalet.

Kva er lærdommane? Eg dristar meg til å antyda:

- 1) Boikottlinja står sterkt og konsolidert i valgkampleiinga.
- 2) Grov subjektivisme og manglande materialisme i arbeidet med å setja politikken ut i livet. Korleis skal SKP makta å vera for-troppen for arbeiderklassen i kampen mot imperialismen når lei-inga ikkje er i stand til å laga skikkelege avtalar med ein vekt-mester om opplåsing av dører? Dette har eg kritisert mange gonger, og ofte blitt møtt med glatting-over-prat og bagatellisering. Av og til med beskyldningar om feilaktig "stil" i kritikken. Mao lærer oss alltid først å leita etter om det kan vera ei rett kjerne i kritikk. Håper at DS har det i minnet når dei les denne kritikken som sikkert har manglar og veikskapar, men som er skreve midt i arbeidet med ei stor kampanje, men ut frå ynskjet om at RV gjer ein god revolusjonær valgkamp.

19.8.77

Kameratslig hilsen

M [REDACTED]

★ SVAR FRA DS
TIL M [REDACTED] ★

Kritikken har vært tatt opp både i valgutvalget og DS, og DSau har laget følgende svar:

Vi vil først merkere at kritikken din har vært viktig. Den har skjerpet diskusjonen om både denne messekonferansen og mer allmenne og prinsipielle sider ved arbeidet vårt med eksterne arrangementer. Videre vil vi skjære vekk en del av detaljsakene for å kunne koncen-trere oss om hovedsaken i kritikken.

For å få fram det rette og gale med kritikken, ut fra hovedsaker og med sikte på lærdommer, vil vi ta utgangspunkt i vår vurdering av massekonferansen, ut fra målet med den.

Målsettingen med massekonferansen bygde på en analyse av situasjonen i valgkamparbeidet vårt. I korte trekk: Det lokale arbeidet var kommet kort, og svært mange sto uten egne konkrete erfaringer fra valg-situasjonen for RV. Flere folk kom fra ferie enn fra kampen. Organiserings var svak, RV sto i startgropa, med noen bra unntak.

Massekonferansen kunne ikke markere RV-bevegelsen på det høyeste, men måtte være et startskudd for oppkjøringa. Videre var ikke RV rusta til å vende alt det som skjedde med SV og listesaka til vår fordel, det var usikkerhet og manglende politisk grep om disse nye sakene. Ut fra dette var målsettingen med konferansen:

- å få samlet RV-aktivistene.
- å møte desorganisering og mangel på plan med planuttkjør og gi linje for arbeidet på lokalplanen, med særlig vekt på 21.8 og utpeking av 1. sept. som den store mønstringen.
- å få ut en aktuell politisk analyse av situasjonen i valgkampen, med hovedvekt på SV og listesaka.

Sjølsagt var vi for at flest mulig messer skulle komme på møtet, men vi vil hevde at det var en riktig vurdering av stoda i arbeidet og tempoet i valgkampen og ikke legge opp møtet med det som hovedinnretting. At denne karakteren av møtet ikke gikk fram av løpeseddelen skyldes at diskusjonen om målsettinga med konferansen foregikk samtidig med at løpeseddelen blei laga. Her var det to sentra og dårlig koordinering. Det er kritikkverdig.

Men dette var målsettinga med massekonferansen, og vi mener at den var rett. Både møtet og tida etterpå har vist det.

Hvordan oppfylte vi målsettinga?

I hovedsak bra, men med viktige feil. Og noen av de er såpass typiske for DS at de skal få en mer prinsipiell vurdering og sjølkritikk.

Til politikken på møtet vil vi peke på to svakheter ved innledninga:
 - Det blei for lite kjør på hvorfor det er riktig å stemme RV, dvs. at kampen og kritikken mot de andre partiene, og særlig SV, for lite blei vendt for RV.

- Nettopp ut fra den allmenne situasjonen med lite utvikle lokalt RV-arbeid, burde det ha vært kjørt mye mer på fremskredne eks. enkelte steder, f.eks. Åsane, som du nevner.

Ellers er vi enig i kritikken av oppsummeringa. Den var lite drivende politisk og lite mobiliserende.

Derimot mener vi, stikk i strid med ditt syn, at de fleste gruppediskusjonene fungerte bra. De drev diskusjonen og motsigelsene på de sakene som var prioritert.

Nettopp ved å prioritere og begrense diskusjonen, blei den mer reell og levende enn det som ofte ellers har vært tilfellet på slike konfeanser, hvor store og ikke sammensveisa grupper (nødvendig ut fra sikkerhet og organisering) og kort tid ofte har slått ut i lite reell diskusjon og mange passive.

Når dette er sagt, må vi sjølsagt peke på de to politiske svakhetene som også preget gruppediskusjonene; for lite agit. for RV og for få fremskredne eksempler på agitasjon og aksjon, med spørsmålet: hva betyr dette for oss? Men dette må føres tilbake til at innledningsga lite oppl. for dette.

Hvis vi stiller denne oppsummeringa opp mot din, ser vi at her er store forskjeller. Du sier:

"Reskasjonane på massekonferansen er nokså negative. Det vart ei åpning, ein start på innspurten, men langt frå det gjennombrøtet for valgarbeidet som eg meiner det kunne ha blitt. Gjekk folk entusiasmeriske og kampinnstilte frå konferansen? Stort sett neppe meir enn då dei kom. For eg meiner - og fleire eg har snakka med er av same oppfatning - at konferansen ikkje makta å drive/utvikle politiske motseiingar for den vidare kampen. Typisk kommentar: Dette var ei gjenopptaking av den eldne politikken som me har innaborda frå

før. Folk meiner at innleiinga til VV var svært bra, men ho vart
start på innspurten, kort og godt. Og kvifor: Eg meiner fordi valg-
kompleiinga ikkje hadde nokon politisk plan for møtet, inga polit-
isk målsetting for møtet. Om det fanns ein slik plan, kom han ikkje
til uttrykk på møtet. I praksis vart det ikkje kjempa fram mot
klare målsettingar på konferensen. Eit unnatak meiner eg at 21.8
var, men ansvaret for det låg utanom valgkompleiinga og var ikkje
innerbeid i nokon einskepleg plan".

Ved å stille dette opp mot vår oppsummering av konferensen, ser du
at vi er nokså uenig i din oppsummering. Det gjelder både konfer-
ansens muligheter ut fra situasjonen, det gjelder målsetting og
gjennomføring. Fordi det var uhyre viktig å ha en rett oppsummering
av konferensen av hensyn til valgkampen, men og av hensyn til kri-
tikken mer allment av DS, har vi samlet kritikk og materiale om kon-
feransen og resultatene av den.

Dette har gitt grunnlag for den oppsummering av konferansen som er
gitt foran. Den er kritisk, men ikke så kritisk som din. Det skyldes
forskjell i syn på mulighet og målsetting for konferansen, men like
mye det som skjedde etter konferansen.

For hva så vi?

- Planen begynte å fungere, 21.8 arbeidet svingte seg opp.
- Kjøret på SV og NKP ble hardere.
- Entusiasmen for å stille massemenstringen 1. sept. som en kamp-
oppgave viste også at massekonferansen var et skritt framover,
og et heilt nødvendig skritt, tross svakhetene.

Men la oss slå fast at sjøl om vi er uenig i synet på hva som var
feil ved massekonferansen og til dels hvor negativt de slo ut, er
så absolutt enig at det var viktige feil der. Og vi vil igjen
merkere at vi er glad for at du tok en så ansvarlig holdning at du
læget en kritikk på sparket.

Når vi nå har markert uenighet til sentrale punkter i oppsummeringa
di, vil vi gå over til den delen av kritikken vi er fullt og heilt
enig i. I stikkord: Menulende sentralisme og enhetlig ledelse, rot
og amatørisme i gjennomføringa av konferansen. På disse punktene
mener vi at din kritikk er helt riktig, ja den kan gjerne både styr-

kes og utdypes.

29

Det er vår oppsummering at formen, stilen på konferansen bidro en god del til å undergrave det politiske innholdet på møtet. Et møte av denne typen som skal skjerpe politikken og guffe opp entusiasmen i kamp må sjøl være et eksempel på god organisering, på driv i stilen og entusiasme i politikken. Vi kan vel være enig i at dette ikke var tilfelle på massekonferensen. I hvertfall ikke i forhold til de mål vi må stille, som ledelse og fortropp.

Her må ledelsen ta det fulle ansvar. Det er svært kritikkverdig at vi stiller kaderen oppgaven å mobilisere masser, symper og medlemmer til et møte som har så store feil i gjennomføringen som massekonferensen hadde. Hva slags inntrykk gir det av partiet som fortroppen? Hva slags tillit gir det til ledelsen? Medlemmene, sympene og massene har krav på noe annet enn halvgode appeller og rotete org. Om ikke ledelsen skjønner dette viser de i praksis forakt for massene, sympene og medlemmene. Og de bør få skarp kritikk. Slike feil har det vært før, om skjelden så grovt som på massekonferensen.

Din kritikk har skjerpet oppmerksomheten om feil av denne typen. Vi ser de som svært alvorlige, og gjør sjølkritikk for de. Vi ber om argumenter og kritikk ved framtidige arrangementer. En aktiv stil med kritikk og sjølkritikk, og her har du gått i spissen uansett feil, kan hjelpe DS til å korrigere disse feila.

DS har behandla denne kritikken grundig. Vi mener det er mye å lære: Det gjelder både din ansvarlige stil med rask og skriftlig kritikk, det gjelder valgkampen og eksterne arrangementer alment, og det gjelder ikke minst hvordan en aktiv stil med kritikk og sjølkritikk tjener klassekampen, partiet og politikken vår.

Til slutt: I skrivende stund legger vi opp siste del av arbeidet med massemenstringen. Om vi har korrigert en del av feila i praksis kan du se ut fra den.

Fram for RV i Hordaland!

Fram for en aktiv stil med kritikk og sjølkritikk!

Kameratslig hilsen DS/su

